

[Niels Ravn.]

stensen i så henseende er en enlig svale. Jeg har i hvert fald med stor tilfredshed konstateret, at landbrugsministeren ved mange lejligheder ved møder ude i landet har understreget, at selvejet efter hans opfattelse er det bedste og det, der bør bevares inden for dansk landbrug.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at hr. Chr. Rasmussen i princippet går ind for lovforslaget og kun har betænkeligheder ved, at der måske kan finde en vis forskelsbehandling sted af lånsøgerne. Det er en anden sag; det er jo et spørgsmål, vi kan drøfte i udvalget.

Landbrugsministeren kunne ikke forstå, at vi i det konservative folkeparti ønskede at tage penge fra „den anden lov“, som ministeren sagde, altså fra statshusmandslovens område, og føre dem herover. Ud fra vore synspunkter er det let at forstå, højtærede landbrugsminister. Vi mener netop, at anvendelse af midlerne i henhold til denne lov vil være til langt større gavn for det danske landbrug end de investeringer, som finder sted efter retningslinjerne i statshusmandsloven. Vi har igennem mange år peget på, at der i henhold til statshusmandslovens bestemmelser i høj grad finder fejlinvesteringer sted, idet man foretager sammenlægning af landbrugsejendomme, som også efter sammenlægningen — med store offentlige bekostninger — fortsat vil være for små og uegnede til fortsat landbrugsdrift. Det er disse fejlinvesteringer, vi vil til livs, og det mener jeg vi vil kunne opnå gennem denne lov.

Samtidig har vi peget på, at administrationen af denne lov kunne varetages af Dansk Landbrugs Realkreditfond, i hvis bestyrelse jo både De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger er repræsenteret, idet fonden gratis vil stille sit apparat til rådighed. Det vil blive en både bedre og billigere administration end den, der sker gennem statens jordlovsudvalg i henhold til statshusmandsloven. Af disse grunde ønsker vi at overføre betydelige beløb fra den omtalte lov til denne lovgivning.

Så har jeg nogle bemærkninger til hr. Svend Haugaard. For det første synes jeg, hr. Svend Haugaard med hensyn til udlån

var ved at komme, hvad skal vi sige, lidt langt ud. Ifølge lovforslaget kan man låne op til 90 pct. af handelsværdien. Forstod jeg hr. Svend Haugaard ret, ville han gå videre og oven på dette udlån, 90 pct. af ejendommens handelsværdi, lægge yderligere lån med statskaution. Så er jeg bange for, at vi er kommet ud, hvor vi ikke kan bunde.

Men det, der interesserer mig mest, er hr. Svend Haugaards stadige tilbagevenden til problemet ikke-landmænds køb af landbrugsejendomme. Det kredser hr. Svend Haugaard og det radikale venstre til stadighed om; det kom jo også frem her i dag, og hr. Svend Haugaard stillede højtideligt et spørgsmål til de øvrige partier her i folketinget om vor stilling i så henseende. Jeg vil gerne sige for mit vedkommende, at vi ikke tillægger dette problem den betydning, som hr. Svend Haugaard og hans parti tillægger det, det er en sag for sig. Men når hr. Svend Haugaard siger, at det er mangelen på jord og mangelen på udbud af landbrugsejendomme, der gør, at priserne stiger, er jeg i den heldige situation i den egn af landet, hvor jeg bor, hver uge at kunne tilbyde hr. Svend Haugaard ca. 20 landbrugsejendomme i størrelsesordenen 10-25 ha; de udbydes uge efter uge, uden at man kan fremskaffe købere.

Endelig vil jeg gerne til sidst vende spørgsmålet om og rette det tilbage til hr. Svend Haugaard. Nu har vi i to folketingssamlinger, i 1964-65 og i 1965-66, på foranledning af det radikale venstre vedtaget et forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af problemet ikke-landmænds køb af landbrugsejendomme. Folketingets andre partier er velvilligt gået med til at nedsætte et udvalg til at undersøge disse problemer.

På trods af, at der har siddet et sådant udvalg i de to sidst forløbne folketingssamlinger, har det ikke været muligt for det radikale venstre på noget tidspunkt i løbet af disse to år i udvalget at komme med en eneste konstruktiv tanke om, hvorledes problemet skulle løses. Før hr. Svend Haugaard på det radikale venstres vegne begynder at stille højtidelige spørgsmål til os andre, synes jeg, man selv skulle bare prøve på at skitserer, ad hvilke veje man har tænkt sig at det problem, man mener er til stede, kunne løses.